

Oponentský posudek na bakalářskou práci Ondřeje Ludvíka

Název práce: Velkoněmecká říše a Balkán v letech 1940-1941

Ondřej Ludvík si zvolil pro svou bakalářskou práci téma Balkán za druhé světové války. Konkrétním cílem jeho studie bylo poskytnout čtenáři geopolitický pohled na region v období let 1940-41 s ohledem na expanzi nacistického Německa. Autor proto již v úvodu vedle rozboru použitých publikací jmenuje také několik základních přístupů politické geografie. V textu se v několika podkapitolách (např. 1.4; 2.1) věnuje geopolitickým aspektům mocenské politiky velmocí na Balkáně. Tyto pasáže prokládá historickým líčením vojenské a zahraničněpolitické situace v kontextu tažení mocností Osy proti Jugoslávii a Řecku v roce 1941. Autorovi se však nepodařilo tyto dva metodické přístupy své práce dostatečně skloubit. Celkové vyznění práce je spíše historické, což odpovídá i titulům literatury, o které se autor skutečně v předložené studii opírá.

Pozitivně hodnotím, že autor rozebral situaci Balkánu v historickém vývoji od roku 1453 a zohlednil, byť krátce, mocenskou konstelaci v meziválečném období. V této souvislosti by si zasloužila pozornost také vnitřní politika Jugoslávie, Maďarska, Rumunska, Bulharska (autor ji tematizuje až v kapitole 3 na str. 34). Vznik autoritativních forem vlády v těchto zemích přispěl k zahraničněpolitické a hospodářské orientaci na Německou říši. K této problematice postrádám českou publikaci D. Jančíka „Třetí říše a rozklad Malé dohody 1936-39. V první kapitole práce se objevují nepřesnosti při interpretaci historických událostí, příliš zjednodušeně vidí autor např. vznik první světové války.

Jádro práce tvoří kapitola 2. Ondřej Ludvík se věnoval neúspěchu italské agrese proti Řecku i německým plánům (plán Barbarossa vs. situace na Balkáně na jaře 1941). Ve 3. kapitole nazvané „Balkán a německé geopolitické postavení“ se autor oprávněně zabývá Hitlerovými spojenci Maďarskem, Rumunskem a také vytvořením Nezávislého státu Chorvatska pod ustašovským vedením. Škoda, že autor v této kapitole více nerozpracoval právě v úvodu deklarované geopolitické aspekty a cenný prostor bakalářské práce věnoval např. počtu ztrát italského a německého tažení na Balkáně.

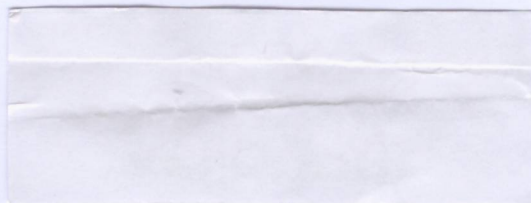
V závěru studie se autor soustředil na Balkán v období 1941-45, čímž dokresluje strategickou roli tohoto poloostrova pro následné období studené války. Zároveň shrnuje také vliv „balkánského tažení“ 1941 na realizaci německých válečných plánů proti SSSR.

Z hlediska formálního je práce přehledně strukturovaná a srozumitelná. S některými pasáží textu mohl autor pracovat precizněji a zohlednit tak situaci nezasvěceného čtenáře (např. londýnská smlouva mezi Itálií a státy Dohody by měla být opatřena vedle přesného data také letopočtem). Na více místech studie se vyskytují jazykové neobratnosti, interpunkční chyby, gramatické chyby a hovorové výrazy (str. 5, 18, 19, 43). V těch částech práce, kde se daří autorovi vystihnout geopolitické souvislosti, bych uvítal základní odkazy na relevantní literaturu, kterou autor z části uvedl v seznamu literatury (např. publikace od B. Hnízda).

Závěrem bakalářskou práci Ondřeje Ludvíka doporučuji k obhajobě a hodnotím ji přes uvedené nedostatky stupněm **velmi dobře**, protože:

1. Student samostatně zvládnul uspokojivým způsobem analyzovat a zhodnotit roli Balkánu v politice zemí Osy v letech 1940-41.
2. Ondřej Ludvík prokázal, že dovede pracovat s literaturou a orientovat se v pramenech.
3. Práce je přehledná, informativní a je vybavena odkazy a poznámkovým aparátem.

V Hořovicích 29. května 2006

PhDr. et Dipl.-Pol. Martin Jeřábek